

2337 2den Del. af Forst. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 2338

fundet, at det ikke vilde være rigtigt at gjøre nogen Forskjel i den Henseende, har Udvalgets Fleertal troet at kunne gaae ind paa det Forslag, som Ministeren har stillet for disse Skolers Vedkommende. Jeg troer tillige at kunne sige, at Mindretallet, hvis Forslag er opført under Nr. 6 a, ved fortjat Overveielse af Sagen er blevet noget vakkende i sin første Anskuelse, og — dersom jeg har opfattet de ærede Medlemmers Stemning rigtig — ikke strengt vil fastholde sin Opfattelse af denne Sag, men derom vilde de Herrer maaskee selv udtale sig nærmere. Derimod er hele Udvalget enigt i det Forslag, der er stillet under Nr. 6 b, og som gaaer ud paa, at for Skydeskolens og Gymnastikskolens Vedkommende skulle de Friholiger, som ere udover, hvad der tidligere er bevilget, bortfalde. — Til denne Kategori henhører ogsaa Spørgsmaalet om 2 Arrestforvarere. Det vil erindres, at vi ifjor havde en Strid om 2 Arrestforvarere, jeg troer den ene i Hovedvagtens, den anden, saavidt jeg husker, i en anden militair Arrest her i Byen, og dette Spørgsmaal afgjorde Thinget saaledes, at disse Arrestforvarere ikke skulde lide noget Afdrag. Krigsministeren er nu bleven opmærksom paa, at der er 2 endnu, han ikke havde tænkt paa ifjor; men jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at Krigsministeren udtrykkelig har erklæret for os, at nu var der ikke flere, og i Betragtning deraf har Udvalgets Fleertal troet at kunne gaae ind paa heller ikke for disse 2 Arrestforvareres Vedkommende at foretage noget Afdrag, da det maa erkendes, at det for Arrestforvarerens Stilling er temmelig nødvendigt, at han boer paa det Sted, hvor Fangerne ere, og da det maaskee vilde være urigtigt at lade ham betale Leie for sin Bolig. Dette henstille vi altsaa til Thinget. Disse Forslag angaae imidlertid, som de Herrer ville see, kun Smaabeløb, der ikke kunne opholde os længe. — Derimod er der Tale om et meget større Beløb i det næste Munderingsforslag, nemlig det under Nr. 8, hvilket angaaer en extraordinair Anskaffelse af Munderingslager. Det vil erindres, at der i forrige Session forelaa et særligt Lovforslag om Mun-

deringslagers Anskaffelse, hvilket sigtede til at bringe Hærens Munderingsvæsen paa en saadan Fod, at det, hvis en Krig skulde udbrude, kunde være saa nogenlunde complet, at den første Forsyning kunde være tilstede, saaledes at man kunde faae hele Hæren taalelig klædt; det vil naturligtvis sige Linien og Reserven, thi om Forstærkningen vil der ikke kunne være Tale. Det vil tillige erindres, at Udvalget foreslog og Thinget vedtog en ikke ubetydelig Nedsættelse i det Beløb, som dengang af Krigsministeren forlangtes, væsentlig med Hensyn til Hovedbedæklinger, ligesom ogsaa med Hensyn til visse Kapper, som Krigsministeren havde foreslaaet anskaffede fra Nytt paa Grund af, at de i deres Farve ikke stemte saa ganske godt med de andre. Jeg maa nu tilstaae, at Krigsministeren er bleven staaende herved, og der foreligger altsaa ikke her Spørgsmaal om, hvorvidt Thinget nu skal gjøre om igjen, hvad det vedtog ifjor i disse to Henseender, men det vil tillige erindres, at Udvalget indstillede til Thinget en tredie Nedsættelse, paa Grund af, at man ønskede at indhente nærmere Oplysninger om adskillige Anskaffelser, som først vare bestemte at skulle finde Sted i det forestaaende Finantsaar, Finantsaaret 1869—70. Man sagde: Vi komme sammen næste Aar, det er os ikke klart, hvorvidt det er absolut nødvendigt nu at bekoste disse Ting, og vi kunne derfor godt udsætte Bevillingen til næste Rigsdag. I denne Anledning har Krigsministeren nu begjært en extraordinair Bevilling af 100,000 Rd. Udvalget har den Betragtning, at disse 100,000 Rd. i ethvert Fald ikke burde opføres paa denne Konto, der kun omhandler det sædvanlige ordinære Beløb for Mintstertiet, hvorfor det ikke vilde være ønskeligt, at Contoen saaledes pludselig fik et Tillæg, som let vilde kunne blive laaet fast, men at de derimod maatte overføres til § 25. Hvad selve Bevillingen angaaer, har Udvalget fundet Summen at være for høj, idet de tilsigtede Anskaffelser for en stor Deel ere af en saadan Art, at de ikke behøve og ikke hensigtsmæssig kunne forlanges at være tilstede i saa fuldt et